

باز هم انتخابات نمایشی

زنان و مردان ایران‌زمین،

بار دیگر خوشه‌چینان انقلاب، که همه‌ی کرسی‌های زمامداری کشور را با ترفندهای گوناگون به انحصار خود درآورده‌اند، در میان نابسامانی‌های فزاینده‌ی سیاسی، اجتماعی، و اقتصادی درصد برپایی نمایش انتخابات رئیس‌جمهوری برآمده‌اند. این در حالی است که جو اختناق‌آمیزی سراسر کشور را فراگرفته و یکه‌تازی دستگاه حاکمه همه‌ی «حقوق ملت» در قانون اساسی را پای‌مال کرده و هیچ یک از شرط‌های ضروری برای انجام انتخابات آزاد فراهم نمی‌باشد.

در کشورهای آزاد، جریان انتخابات پرهیجان‌ترین صحنه‌ی برخورد اندیشه‌ها و بررسی کارکرد زمامداران و نارسایی‌های نظام حاکم است و اصلی‌ترین جلوه‌ی آن در انتقاد از شکست‌های دولت می‌باشد. انتخابات باید آن چنان صورت گیرد که نامزدها بتوانند آزادانه به تکاپو پردازند و برداشت‌ها و برنامه‌های خود را به آگاهی همگان برسانند تا هر چه بیشتر از پشتیبانی مردم برخوردار شوند. اگر در کشوری چنین فرصت‌هایی پدید نیاید، نشانی از مردمسالاری ندارد و انجام انتخابات در آن ترفندی برای ظاهری آراسته دادن به خودکامگی‌های فرمانروایان است.

اکنون که در جمهوری اسلامی با نادیده گرفتن حیثیت ذاتی بشر و از میان بردن آزادی‌های فردی و اجتماعی دگراندیشی در حصار کوتاه‌بینی واپس‌گرایانه افتاده، عرصه‌ی گفتن و نوشتن و گردهمایی به‌سختی تنگ گردیده و امتیازهای قانونی حزب‌ها و نشریه‌های پیشینه‌دار یا نوپا سلب گشته است، چگونه می‌توان انتظار داشت مردم انتخابات را فرصتی برای رقم زدن سرنوشت ملی خویش تلقی کنند و در آن سهم گیرند.

سردمداران جمهوری اسلامی با قبضه کردن رسانه‌های همگانی نه تنها گرایش به فضای باز سیاسی به‌گونه‌ی پایبندی برای انجام انتخابات آزاد از خود نشان نمی‌دهند؛ بلکه، با میدان دادن به نیروهای فشار، امنیت اجتماعی را درهم‌شکسته‌اند تا شاید مردم را از هر تکاپوی دگرگون‌ساز باز دارند. واپس‌گرایان برکرسی‌قدرت‌نشسته حتی تاب تحمل کناره‌گیری یکی از کرسی‌نشینان مجلس شورای خودساخته را، که بی‌شک از هفت‌خوان «تجسس» نهادهای امنیتی گذشته است، ندارند و در برخورد با کوچکترین ناسازواری از هیچ تهمت و تهدید باز نمی‌ایستند. در چنین وضعی، شورای نگهبان نیز با اختیارهای نابجایی که در قانون اساسی از اعتبار افتاده بدان داده شده دایره‌ی انحصارگری را از همیشه تنگتر کرده و تنها دو تن از نامزدهای رئیس‌جمهوری را دارای صلاحیت شناخته است تا مبادا در گیرودار جنجال‌آفرینی‌ها پرده از زدوبندهای نهان‌داشته‌از چشم مردم برافتد و نمایشی بودن انتخابات آشکارتر گردد. وانگهی، از میان این دو نامزد نیز، آن که از پیش ردای رئیس‌جمهوری بر تن کرده و «گله کج نهاده» خود بزرگترین سبب‌ساز به کژراهه افتادن انقلاب و فروپاشیدگی شیرازه‌ی زندگی ملی و به‌ویژه شکست در جنگ با دشمن بیگانه است و با چنین کوله‌باری می‌خواهد زمام کشور را به‌دست گیرد.

حزب ملت ایران از هنگامی که با درهم‌شکسته شدن جدول ارزش‌های انقلاب دگرباره «دیو مهیب خودسری» در این سرزمین خدایی پا گرفت هر گونه انتخابات را بازیگری با باور مردم تلقی نموده و آشکارا شرکت در آن را رد کرده

است. اینک نیز، حزب ملت ایران برگزاری پنجمین انتخابات رئیس‌جمهوری را در شکل نابهنجاری که جریان دارد صحنه‌سازی ازپیش‌پرداخته‌ای برای ظاهر قانونی دادن به روند یک‌تازی می‌داند و کناره‌گیری از آن را وظیفه‌ی ملّی می‌شناسد.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران